

Мало је датума из историје Рукометног клуба Борац који се памте као 11. април 1976. године. Тог дана наши рукометаши направили су подвиг о којем сањају све генерације - покорили су Европу, задивили планету и исписали најљепшу страницу спортске бајке. Те прољећне ноћи, пред 5 000 навијача у бањалучком "храму" спорта, златна генерација "црвено-плавих" у финалу Купа шампиона победила је данску Фредерицију са 17:15.

Бомбардери из "Борика", које је годину дана раније у финалу зауставио Форверц (17:19), пут ка круни су започели против Червене хвиезде. Чехословаци су доживјели дебакл у граду на Врбасу (27:14), а бољем су морали честитати и на свом терену (22:26). Затим је на ред дошла шпанска Калписа. У "Борику" је било 28:21 за Борац, у Аликантеу неријешено 13:13, након чега су Бањалучани избацили моћни Гумерсбах. У Њемачкој није било побједника (16:16), да би "црвено-плави" финале визирали домаћим тријумфом 15:13.

А онда је дошао и тај дуго очекивани 11. април. Бањалучки "храм" спорта био је премален да прими све навијаче жељне да помогну својим љубимцима у антологијском мечу.

И кренуло је одлично по екипу коју је са клупе предводио Перо Јањић. Било је 2:1, па 5:2, а на одмору и сигурних 11:7 за његове пулене. Но, Данци се нису предали без испаљеног метка. Серија гостију 0:3 на старту другог дијела додатно је подгријала и онако врелу атмосферу. Недељко Вујиновић је одговорио злата вриједним поготком,

Здравко Рађеновић је такође био прецизан, да би још једну маестралну одбрану Абаса Арсланагића Раде Унчанин у контри претворио у 14:10.

Имала је Фредериција одговор и на то. Убрзо су гости смањили на 16:15, са тим резултатом се ушло у посљедњи минут, а када је Андерсон изашао сам пред Арсланагића, у "Борику" је настао мук. Услиједио је шут и нова Акина бравура, која је њега и саиграче крунисала у владаре Старог континента. До краја је Рађеновић изборио седмерац, Вујиновић преузео одговорност и - погодио. У терен су утрчали навијачи, "шкљоцали" апарати, "храмом" спорта се орило "Борац је шампион"...

БОРАЦ – ФРЕДЕРИЦИЈА 17:15 (11:7)

дворана: "Борик" у Бањалуци, **гледалаца:** 5 000, **судије:** Херберт Хеншел и Петер Хенфус (ДР Њемачка)

,

с

едмерци

: Борац 3 (2), Фредериција 3 (2)

,

и

скључена

: Борац 6, Фредериција 2 минута.

БОРАЦ: Арсланагић, Селец 2, Рађеновић 6, Каралић 2, Бјелић, Вујиновић 2 (1), Вукша, Унчанин 2, Поповић 1 (1), Б. Голић, М. Голић 2, Равлић. **Тренер:** Перо Јањић.

ФРЕДЕРИЦИЈА: Јепесен, Ф. Хансен 3 (1), Хајдерман, Нилсен 3 (1), Соренсен 1, Јунгланд 1, А. Хансен, Андерсен 3, Пулсен, Мадсен 2, Петерсен 2.

ер

Оле Ворм.

Трен

:

Исписали историју

Највећи успјех у историји Рукометног клуба Борац остварили су: Милорад Каралић, Здравко Рађеновић, Недељко Вујиновић, Абас Арсланагић, Добривоје Селец, Момо Голић, Небојша Поповић, Миро Бјелић, Раде Унчанин, Слободан Вукша, Боро Голић, Зоран Равлић и тренер Перо Јањић.

Пут до трона

Осмина финала

Бањалука, 20. новембар 1975. године: Борац - Червена хвиезда 27:14 (16:8)

Братислава, 11. децембар 1975. године: Червена хвиезда - Борац 22:26 (8:14)

Четвртфинале

Бањалука, 8. јануар 1976. године: Борац - Калписа 28:21 (15:9)

Аликанте, 18. јануар 1976. године: Калписа - Борац 13:13 (7:10)

Полуфинале

Дортмунд, 10. март 1976. године: Гумерсбах - Борац 16:16 (9:8)

Бањалука, 27. март 1976. године: Борац - Гумерсбах 15:13 (11:8)

Финале

Бањалука, 11. април 1976. године: Борац - Фредериција 17:15 (11:7)

(rkborac.rs.ba)